

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΤΕΤΑΡΤΗ, 9 ΜΑΡΤΙΟΥ 1827.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Εγχώριοι εἰδήσεις.

Ἐξ Αἰγίνης.

Ἡ εὐχὴ τῆς Ἑλλάδος ἐπληρώθη. Ὁ ΛΟΡΔΟΣ ΚΟΧΡΑΝΗΣ ἦλθε. Τοῦτο ἠύχοντο ἀπὸ πολλοῦ ν' ἀπύσωσιν οἱ Ἕλληνες, καὶ ἰδοὺ τὸ μακθάνουσι τώρα ἐπισήμως. Ἀρκούμεθα πρὸς τὸ παρὸν εἰς τὴν ἀπλήν ἀγγελίαν ταύτην. Τὰ προσδοκώμενα λαμπρὰ καὶ μεγάλα ἀνδραγαθήματα αὐτοῦ θέλουσι μᾶς δώσει πολλάς αἰς ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ αὐτοῦ πλατύτερον.

Εἰς τὸν Ἀριθ. 31 τῆς Γεν. Ἐφημερίδος ἀνηγεί-
λαμεν, ὅτι ἐδιωρίσθησαν εἰς ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἑρε-
τριακοῦ κόλπου ἡ φρεγάτα Ἑλίας, τὸ ἀτμοκίνητον
Καρτερία, καὶ τὸ βρίκιον Νέλσων τοῦ Κ.
Δημητρίου πατρὸς Νικολῆ Ψαριανοῦ, καὶ ὅτι εἰς αὐ-
τὰ ἐπέβη καὶ ἰκανὸν στράτευμα. Τὰ πλοῖα ταῦτα
ὑπῆσαν εἰς τὸν Ὄρωπον ἐκαμαν ἀπόβασιν, καὶ οἱ ἀπο-
βάτες ἐπολέμησαν πρὸς τοὺς ἐχθρούς. Διὰ τῶν κανο-
νικῶν ἐβλαψάν πολὺ τοὺς ἐχθρούς τὰ πλοῖα. Ἐκτὸς δὲ
τῆς ἄλλης εἰς ἀνθρώπους καὶ ἄλλα πράγματα ζημίας,
ἔκριναν καὶ δύο πλοῖα φορτωμένα τροφᾶς, τὰ ὅποια
καὶ ἔφεραν εἰς Αἶγινα. Ἡ τειαυτὴ βλάβη εἶναι
σημαντικὴ εἰς τὸν πολιορκητὴν τῆς ἀκροπόλεως τῶν
Ἀθηνῶν, καὶ οἱ αἰτίαι αὐτῆς εἶναι ἀξιώσαι. Στερού-
μενοι ἀναφορᾶς περὶ τῆς ἐκστρατείας αὐτῆς, εὐχα-
ριστοῦμεθα πρὸς τὸ παρὸν καὶ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα.

Προλαβόντως ἐκηρύξαμεν, ὅτι οἱ ἐν Σύρα ἔμποροι καὶ
μέτοχοι Ἕλληνες συνεισέφερον εἰς ἀγορὰν διαφόρων ἀναγ-
καίων εἰς τὸ κατὰ τὸν Πειραιᾶ στρατόπεδον εἰδῶν, καὶ
ἐπὶ πάλιν κηρύττομεν ὅτι ἐπεμψαν ἑσχάτως καὶ 1006
ἀνδ. μολύβδου.

Οἱ δὲ ἐν Σύρα διατρίβοντες καὶ ἐμπορευόμενοι Ἑπτανήσιοι,
ἐλθόντες νὰ συνεισφέρωσι καὶ αὐτοί, κατέβαλον ἕκαστος
τὸ κατὰ δύναμιν, καὶ ἐκ τῆς χρηματικῆς ταύτης κα-
ταβολῆς ἠγόρασαν 340 κοιλῶν κριθάρι, καὶ τὸ ἐπεμψαν
νὰ τὸ ὑπὲρ τῶν κλεινῶν Ἀθηνῶν μαχόμενον ἱππικόν. Ἀπὸ

τῆς φιλοτιμίας καὶ φιλογενείας τῶν Ἑπτανησίων προσ-
μένει ἡ πατρίς καὶ ἄλλας βοηθείας, καὶ δὲν εἶναι ἀμφι-
βολία, ὅτι θέλουσι συνεισφέρει καὶ ὅσοι αὐτῶν ἐφάνησαν
ἕως τώρα ἀδιάφοροι. Οἱ Ἑπτανήσιοι ἠξεύρουσιν, ὅτι
εἶναι τῆς αὐτῆς μητρὸς γεννήματα, καὶ δὲν ἠμποροῦν
νὰ φαίνωνται ἀδιάφοροι, ὅταν δύνανται, εἰς τῆς ἰδίας
αὐτῶν μητρὸς τὰς ἀνάγκας.

Εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Ἀγγλίας ἀπὸ 11 Ἰαννα-
ρίου ἀναγινώσκουμεν τὰ ἀκόλουθα:

« Αἱ εἰδήσεις, τὰς ὁποίας λαμβάνομεν ἐκ Μεδρίτου
διὰ τῆς Γαλλίας, δὲν μᾶς συγχωροῦσι νὰ κρίνωμεν
περὶ τῶν ὑστερωτέρων σκοπῶν τῆς Ἰσπανίας. Ἀρχίζο-
μεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ δύναμις αὕτη ζητεῖ, διὰ τῆς
δολιότητος καὶ τῆς διπλῆς, νὰ ἀνατρέψῃ τοὺς σκοποὺς
τῆς Ἀγγλίας ἐπειδὴ ἄλλως δὲν ἠθελεν ἀποκριθῆ δι-
ἐξηγήσεων πωλαγίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐλάδομεν καὶ
ἐξελελέσαμεν μετὰ τόσης τάχύτητος ἀπόφασιν εἰς τοὺς
σκοποὺς ἡμῶν δὲν ὑπάρχει οὔτε ἀμφιβολία οὔτε ἀδε-
χαιότης· ἐξ ἐναντίας, τὸ ὁποῖον ἤδη ἐκάμαμεν κίνημα
πρέπει νὰ θεωρῆται ὡς ἀπόδειξις τραγῆ τῆς ἀποφάσεως
τοῦ νὰ τελειώσωμεν ὅ,τι μένει νὰ πράξωμεν. Τὰ Ἀγ-
γλικὰ στρατεύματα δὲν ἐπέμψθησαν εἰς τὴν Πύργογαλ-
λίαν διὰ παράταξιν πομπῆς, καὶ ἡ πέμψις αὕτη δὲν
εἶναι ὅλα, ὅσα εἴμεθα διατεθειμένοι νὰ πράξωμεν· οἱ ὑ-
πουργοὶ τοῦ βασιλέως Φερδινάνδου πρέπει νὰ τὸ ἠξεύρωσι.
Πῶς λοιπὸν ἠμποροῦν νὰ φαντασθῶσιν ὅτι θέλουσι μᾶς
ἐμποδίσαι διὰ ψευδῶν δηλοποιήσεων ἢ ἀνωφελῶν πραγ-
ματειῶν;

Ἡ θέσις, τὴν ὁποίαν ἐλάδομεν, ἠελε κατασταθῇ
ἐπιζήμιος εἰς τὴν Ἀγγλίαν, εἰάν τὰ ὅποια μᾶς ἠνάγκασαν
εἰς τοῦτο ζητήματα δὲν ἀπεφασίζοντο ταχέως.

Μία κυβέρνησις πρέπει νὰ ἔχῃ μεγάλας αἰτίας εἰς
τὸ νὰ διατάξῃ πρὸς τοῦ νὰ λάβῃ μέτρα πολέμου· ἀλλ'
ἀφ' οὗ πλέον λάβῃ ταῦτα, καμμία αἰτία δὲν πρέπει
νὰ τὴν διακόψῃ εἰς τὸ στάδιον.

Αἱ πραγματεῖαι ἠμποροῦν νὰ ἐμποδίσωσιν, ἂν ᾖναι
δυνατὸν, τὸ νὰ μὴ καταφύγῃ τις ἐξ ἀρχῆς εἰς τὰ ὅπλα·
ἀλλ' ἀφ' οὗ γενῇ τὸ πρῶτον βῆμα, αἱ πραγματεῖαι τε-
λείνουσιν· ἄλλως δὲ τὸ ἀδικημένον μέρος ἠελε κάμει

εἰς μίαν ὁδὸν τὰς ἀναγκαίας ἐκπύσεις εἰς ἀπείαντον τοῦ δικαίου, τὸ ὅποιον τὸ ἐναντίον μίξις ἤθελε ἐξαδύνει ὡς τῆς ὥρας, καθ' ἣν ἤθελεν εἶναι ἐτοιμὸν εἰς τὸ νὰ τὸ ἀποπειρηθῇ θετικῶς. Δὲν ἀμφισβάλουμεν ὅτι αἱ παρὰ τῆς ἡμετέρας αὐτῆς εἰς τὴν τοῦ Μαδρίτου γινόμεναι παραστάσεις κανονίζονται κατὰ τὰς τριαύτας ἀρχάς, καὶ ἐπιμένως ἐντὸς ὀλίγου γνωρίζουμεν ὅπως θέλει εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα αὐτῶν.

— Ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀπὸ 13 Ἰανουαρίου.

• Οἱ σκοποὶ τῆς αὐτῆς τοῦ Μαδρίτου εἶναι πάντοτε περικεκαλυμμένοι εἰς βαθύτατον μυστήριον. Μανθάμεν μόνον ὅτι οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἰσπανίας εἶναι τοιοῦτοτρόπως ἀσχολημένοι, ὥστε μόλις ἔχουσι καιρὸν εἰς τὸ νὰ φάγωσι καὶ νὰ προσευχηθῶσι. Τὸ καθ' ἡμᾶς, εὐχόμεθα μετὰ πάσης σπουδῆς, ἢ τόσον παράξενος ἐργασία αὕτη νὰ μὴν εἶναι ἀνυφελὴς, ἢ μᾶλλον νὰ μὴν ἔχῃ ἀντικείμενον ἀνήτα καὶ ὀλέθρια σχέδια. Οἱ ὑπουργοὶ αὐτοὶ ἔχουσιν εἰς τὰς χεῖρας των τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον· καὶ εἶναι λυπηρὸν νὰ βλέπῃ τις κυδέρησιν, ἥτις δὲν εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, εἰς κατάστασιν νὰ διατηρήσῃ οὐδ' αὐτὰς τὰς πρὸς τὰ ξένα κράτη σχέσεις τῆς, νὰ ἦναι ὅμως ἐκ τῶν περιστάσεων εἰς δέσιν ὡς ἀνάψῃ πυρκαϊάν, τῆς ὁποίας τὰ ἐπακολουθήματα δὲν ἡμπερεῖ τις νὰ προβῇ. Ἀλλὰ, κατὰ δυστυχίαν, οὕτως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὸν κόσμον, ὅσοι δὲν ἔχουσιν οὔτε φυσικὰ προτερήματα οὔτε ὅρεξιν εἰς τὸ νὰ πράξωσι τὸ καλὸν, δύνανται συχνάκις νὰ γενῶσιν ἰσχυρώτατοι ἐργάται τοῦ κακοῦ.

Ἡ Ἀγγλία δὲν ζητεῖ ἀπὸ τῆς Ἰσπανίας πρᾶγμα ἐναντιούμενον εἰς τὴν τιμὴν τῆς ἢ ἀσύμφορον εἰς τὴν Εὐρώπην· ἀλλ' εἶναι προφανές, ὅτι ὁ βασιλεὺς Φερδινάνδος καὶ οἱ σύμβουλοί του δὲν εἶναι αὐτῆς τῆς γνώμης· ἐπειδὴ ἄλλως ἤθελον συγκατανεύσει, χωρὶς νὰ διστάσωσιν, εἰς τὸ νὰ μᾶς δώσωσιν ὅ,τι τοὺς ζητοῦμεν. Βραδύνουσιν ὅμως εἰς τὴν ἀπόκρισιν ἢ δι' ἑλλειψιν καθαρῶ συνειδότος ἢ διὰ μέλλοντα φόβον. Εἰς τὸ πρῶτον δὲν δίδομεν τόσην πίστιν, καὶ διὰ τὸ δεύτερον ἐρωτῶμεν πόσος καιρὸς χρειάζεται, διὰ νὰ διαλυθῇ, ὥστε νὰ δοθῇ ἀπόκρισις εἰς τὸ ζήτημα, τὸ ὅποιον ἀσχολεῖ τόσον κόσμον. Εἰς τὸ Μαδρίτον ἢ εἰς τὸ Λονδίνον θέλει δοθῇ ἡ ἀπόκρισις;

Οἱ διαλογισμοὶ οὗτοι ἐπέρχονται φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὅταν ἐνθυμώμεθα ὅτι ἡ Ἀγγλία ἔλαβε τοιαύτην δέσιν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναται τις νὰ παραγνωρίσῃ, καὶ ἐμμεταχειρίσθῃ τοιοῦτον τρόπον τοῦ λαλεῖν, ὥστε δὲν δύναται τις νὰ τὸν καταφρονήσῃ. Ἄν ἡ Ἰσπανία ἐμελλε νὰ πραγματευθῇ πρὸς τόπον ὀλιγώτερον ἰσχυρὸν, πρὸς ὑπουργὸν ὀλιγώτερον σταθερόν· ἂν ὁ λόγος ἦτον περὶ ζητήματος ἀμφισβόλου, ἴσως εὐτυχία τις ἡμῶν εἴη νὰ κρέμαται ἐκ τῆς διπλωματικῆς ἐπιτηδεϊότητος· ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα εἶναι διαφορετικόν. Ὅθεν ἡ Ἰσπανία βραδύνουσα τὴν ἑαυτῆς ἀπόφασιν, ἰκτίζεται ἥτοι εἰς τὸ νὰ ἴδῃ τὴν Ἀγγλίαν λαμβάνουσαν μέτρον γοργόν

εἰς τὸ νὰ κάμῃ τὴν θέλησιν αὐτῆς μῆδεν, ἢ εἰς τὸ νὰ κάμῃ αὕτη ἢ ἰδίᾳ παραχύσεσι ταπεινῆς τῆς τελουταίας ὥρας, καὶ τούτο θέλει ἀποδοθῇ φυσικῶς τῷ λόγῳ εἰς τὴν φύσιν τῆς, καὶ ὅχι εἰς τὴν προαίρεσίν τῆς.

Ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς ἀπὸ 7 Ἰανουαρίου ἀναγγέλλει, ὅτι εἶναι προσταγμένος νὰ δηλωθῇ, ὅτι ἡ παρὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Αὐγούστης διαδοθεῖσα εἰδησις περὶ τῆς κατὰ τὸ ἐρχόμενον ἐὰν γινόμενης ἀναχωρήσεως τοῦ Αὐστριακοῦ στρατεύματος τοῦ κατέχοντος τὸ Βασίλειον τῆς Νεαπόλεως εἰς προφύλαξιν, εἶναι πλαστή.

Εἰς τὸν Συνταγματικὸν ἀπὸ 16 Ἰανουαρίου ἀναγινώσκουμεν τὰ ἀκόλουθα ἐκ Μονάχου, μητροπόλεως τῆς Βαυαρίας ἀπὸ 9 Ἰανουαρίου:

• Τὰ ἐγκαίνια τῆς ἀκαδημίας τῆς πόλεως ταύτης (τοῦ Μονάχου) ἐγένοντο μετὰ μεγάλης πομπῆς. Εἰς τὴν σάλλαν τῶν συνεδριάσεων ἐστήθη θρόνος διὰ τῆς Ἀ. Μ. τὸν βασιλέα, ὅστις ὑπῆγεν ἐκεῖ μετὰ τῶν ἡγεμονίδων τῆς οἰκίας του, τοῦ διπλωματικοῦ σώματος καὶ μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτῶν ἐκάστης τάξεως. Ὁ κατὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ πανεπιστημίου παρὰ τοῦ ἀκαδημάρχου ἐκφωνηθεὶς λόγος ἐπροξένησε ζωηροτάτην ἐντύπωσιν. Ἀξιοσημείωτον μάλιστα εἶναι τὸ ἐπόμενον χωρίον περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ τύπου καὶ τῆς ἐλευθερίας μεταδόσεως τῶν φρονημάτων:

• Χωρὶς τῆς ἐλευθερίας ταύτης, εἶπεν, αἱ πηγαὶ τῶν ἡμετέρων γνώσεων θέλουσι στύφει, καὶ αὐταὶ τῆς παιδείας αἱ βάσεις θέλουσι καταλυθῇ. Εἰς πόσον ὕψος ἀνέβη ἡ Ἰσπανία, ὅταν αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι ἤκμαζον εἰς τὸ εὐρύχωρόν της βασίλειον· καὶ εἰς ποῖον βάθος κατέβη αἰφνηδίως, ἀφ' οὗ ἀπηγορεύθησαν διαμῖας τὸ λαλεῖν καὶ τὸ φρονεῖν; Τὸ πολιτικὸν της μεγαλεῖον, ἡ δύναμις της ἐξέπεσαν κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν, καθ' ὃν ἐσβύσθησαν ἐκεῖ αἱ μαθήσεις. Εἰς δὲ τὴν ἡμετέραν Γερμανίαν ἐπηνέθησαν πάντοτε δικαίως ὅσοι εἰς τοὺς τόπους των ἔδωκαν ἄσυλον εἰς τὸ λαλεῖν καὶ φρονεῖν, τὰ ὅποια ἤθελαν νὰ πνίξωσιν ἀλλαχοῦ. Ἡ κατάχρησις εἶναι ἀναμφισβόλος πρᾶγμα δυνατόν· ἀλλὰ χωρὶς τοῦ δυνατοῦ τῆς κατάχρησεως δὲν ὑπάρχει ἐλευθερία. Θέλοντες δὲ νὰ περικλείσῃτε τὸ ἀνθρώπινον πνεῦμα εἰς ὅρια τόσον στενὰ καὶ ἀδιαπέραστα, ὥστε ἡ κατάχρησις νὰ γενῇ ἀδύνατος, τοῦ ἀφαιρεῖτε πᾶσαν ἐνέργειαν, πᾶσαν δύναμιν πρὸς τὸ ἀγαθόν. Αἱ παραβάσεις καὶ τὰ ἐγκλήματα ἀς τιμωρῶνται· ἡ εὐταξία καὶ ἡ δικαιοσύνη τὸ θέλουσιν· ἀλλ' ἐπειδὴ συμβαίνει, ἐν ἄτομον νὰ πταίσῃ, νὰ θελήσωμεν νὰ δεσμεύσωμεν ὅλα τ' ἄλλα, τοῦτο εἶναι βέβαια περισσότερον ἢ ὅσον ἀπαιτεῖ ἡ δικαιοσύνη. Ὁ ἀνθρώπινος νοῦς δὲν ὑποφέρει πολὺν καιρὸν τὴν συστολήν, καὶ δὲν ἡμπορεῖ νὰ τὴν ὑποφέρῃ. Ἀποτεινόμενος ἔπειτα ὁ ῥήτωρ κατ' εὐθείαν πρὸς τὴν βασιλέα προσέθετο: « Ἀλλ' ἡ Τριετέρα Μεγαλειότης

τὴ καθιέρωσεν τὰς ἀρχὰς αὐτῆς τῆς νομίμου ἐλευθερίας εἰς τὸ σύνταγμα τούτου τοῦ βασιλείου. »

Ἡμέρας δὲ τινὰς μετ' αὐτὴν τὴν αἰδέσιμον τελετὴν, ἡ ἀκαδημαϊκὴ γερουσία ἐπαρουσιάσθη εἰς τὸν βασιλέα, τὸν ὁποῖον κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν εἶπε λόγον ἀκαδημαϊκῆς ἀπεκρίθη ἡ Ἀ. Μ. :

Μοὶ ἄρεσαν κατ' ἐξοχὴν ὅσα εἶπατε εἰς τὸν λόγον ὑμῶν περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐξετάσεων εἰς τὰς ἐπιστήμας, καὶ περὶ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαλεῖν καὶ φρονεῖν. Εἶμαι καὶ ἐγὼ, ὡς καὶ σεῖς, ἐσωτερικῶς πεπεισμένος, ὅτι πᾶσα συστολὴ ἢ πᾶσα λογοκρισία, καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἢ δίκαια, ἤθελε κατασταθῇ εἰς τοῦτο ὀλεθρία. Ἀντὶ τῆς ἀμοιβαίας πίστεως, τῆς τόσον ἀγαθαίας εἰς ὅλας τὰς ἀνθρωπίνους κοινωνίας, ἤθελε γενήσκει αὕτη τὸν φόβον καὶ τὴν ὑποψίαν. Ἡμπορεῖ τις ἀναμφισβόλως νὰ καταχρησθῇ πᾶσαν ἐλευθερίαν, καθὼς ἡμπορεῖ νὰ παραβῇ καὶ πάντα νόμον· ἀλλ' ἔχω ἐν ταύτῳ καὶ τὴν δέλησιν καὶ τὴν δύναμιν εἰς τὸ νὰ καταστέλλω τὰς καταχρήσεις. Θέλω τὴν θρησκείαν, ἀλλὰ τὴν δέλω εἰς τὴν καρδίαν καὶ εἰς τὰς πράξεις· δέλω μάθησιν, ἀλλὰ μάθησιν ἐνεργὸν καὶ χρήσιμον· καὶ δέλω νομίζει ἑαυτὸν εὐδαίμονα, ὅταν οἱ Βαυαροὶ μου προχωρήσωσι σταθερῶς εἰς τὸ ὅποιον τεῖς ἀνέγεται στάδιον. Πέποιθα, Κύριε, ὅτι δέλετε ἐνωθῇ κατὰ πάντα δυνατὸν τρόπον πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ τούτου, καὶ πρὸς ἀποπλήρωσιν τῆς στερεᾶς παιδείας αὐτῆς τῆς ἀγαθῆς νεολαίας, τῆς ἐλπίδος τῆς ἡμετέρας πατρίδος· καὶ ἐλπίζατε ἀπὸ μέρους ὑμῶν εἰς τὴν βασιλικὴν μου εὐμένειαν καὶ προστασίαν. »

Τὴν δευτέραν τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου, ἐν ᾗ ἡ ἐσπέρα ἦτον ὡραία καὶ ἐν καιρῷ χειμῶνος, συτήχθησαν ὅλοι οἱ σπουδασταὶ εἰς τὴν μεγάλην ἀγορὰν ἐμπροσθεν τῆς ἀκαδημίας· ἔχοντες δὲ λαμπάδας, καὶ συγκροτοῦντες χοροὺς μουσικοὺς, ἐκινήθησαν πρὸς τὰς βασιλείας· οἱ δρόμοι τοῦ Μονάχου εὐρέθησαν φωτισμένοι διὰ τῆς λαμπρᾶς ταύτης συνοδίας, καὶ ὅλοι οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως ἐξῆλθον τῶν οἰκῶν, διὰ νὰ συμμεθέξωσι τοῦ νέου τούτου θεάματος. Φθάσασα εἰς τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ παλατίου αὐλὴν ἡ νεολαία αὕτη, ἄρχισε νὰ ψάλλῃ τὸν πατριωτικὸν ἦχον, καὶ συνεκρότησε μίαν ὡραιωτάτην τυκτερινὴν μουσικὴν πρὸς τὸν βασιλέα, ὅστις ἀνοίξε τὸ παράθυρόν του, καὶ πρὸς τὴν βασιλικὴν οἰκογένειαν. Ἡ Ἀ. Μ., ἀφ' οὗ εὐχαρίστησε τοὺς νέους αὐτοὺς, ἐπροσκάλεσε δώδεκα ἐξ αὐτῶν ν' ἀναβῶσιν εἰς τὸ παλάτιον. Ὁ ἡγεμὼν ὑπεδέχθη αὐτοὺς τοὺς νέους ὡς ταύτης φιλόστοργος, τοὺς εὐχαρίστησεν ἐκ νέου διὰ τὴν λαμπρὰν ταύτην ἐορτὴν, ἡ ὁποία ἦτον πάντῃ ἀπρόσδοκτος εἰς αὐτὸν, ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς πολλὴν ὥραν περὶ τῆς εὐτυχούς ἐπιτυχῆς, καθ' ἣν ἐσπουδάσε καὶ αὐτὸς ὁ ἴδιος εἰς τὴν ἀκαδημίαν τοῦ Λαντσχουτίου καὶ τῆς Γουττίνγης, ἐξετάσθη εἰς ὅλα τὰ περιστατικὰ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ βίου, περὶ τῶν ἡδονῶν αὐτοῦ, περὶ τῶν χειρῶν καὶ τῶν πόνων αὐτοῦ, τὰ ὅποια ἐγνώρισεν ἐξ ἰδίας αὐτοῦ πείρας. » Ἐπιθυμῶ, εἶπε πρὸς αὐτοὺς ἐν τέλει, νὰ τιμᾶται μεταξὺ ὑμῶν

ἡ θρησκεία ὡς βάσις οὖσα ὅλων τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν. Συμστώ πρὸς ὑμᾶς τὰ χρηστὰ ἦθη καὶ τὴν ἐπιμέλειαν· οἱ φιλόνοικοι, οἱ ἀμελεῖς δὲν δέλουσιν ἔχει μέρος εἰς τὴν εὐνοίαν μου· οἱ φίλοι τοῦ σκοτεινοῦ καὶ οἱ ὑποκριταὶ μοὶ εἶναι μισητοί. Ἀλλ' ἔχω χάριτας ἐλπίδας εἰς ἐσᾶς· τὸ νέον κατὰστημα τῆς ἀκαδημίας ταύτης δέλει προκόψει, καὶ ὅλοι δέλετε μ' εὐρεῖ φίλον καὶ πατέρα. »

Τὰ πρὸς ἡμᾶς φιλάνθρωπα καὶ εὐγενῆ φρονήματα τῶν Γερμανῶν ἐδείχθησαν ἐν ἔργῳ κατ' αὐτὴν ἀκόμη τὴν ἀρχὴν τοῦ ἱεροῦ καὶ δικαίου τῆς Ἑλλάδος ἀγῶνος· καὶ ἂν ἡ τότε πολιτικὴ αὐλὴν τινῶν δὲν ἤθελε διακόψει τὴν πριθυμίαν τῶν Γερμανῶν, ἠθέλαμεν ἰδεῖ μεγάλας βοηθείας παρ' αὐτῶν. Μόλις ἡ πολιτικὴ τῆς χριστιανικῆς Εὐρώπης ἐφάνη ὁπωσοῦν εὐνοϊκὴ, καὶ ἀμέσως οἱ φιλάνθρωποι Γερμανοὶ ἄρχισαν νὰ συντρέχωσι τοὺς Ἕλληνας μετὰ πολλῆς τῆς σπουδῆς, καὶ εἶναι ἤδη γνωστὰ αἱ σημαντικαὶ αὐτῶν συνεισφοραὶ. Ἀλλὰ δὲν ἠρκέσθησαν εἰς τὰ ὅσα μέχρι τοῦδε ἔπραξαν ὑπὲρ ἡμῶν. Γίνεται καὶ νέα πρόσκλησις εἰς τὴν Βαυαρίαν εἰς βοήθειαν τῶν Ἑλλήνων. Τὴν πρόσκλησιν ταύτην ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν Συνταγματικὸν ἀπὸ 17 Ἰανουαρίου ἐκ Μονάχου ἀπὸ 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ πρόσκλησις τῶν γενναίων Βαυαρῶν πνέει τρόντι φιλανθρωποτάτων αἰσθημάτων, καὶ κινεῖ ἐκάστου Ἕλληnes ψυχὴν εἰς εὐγνωμοσύνην. Δὲν ἡμποροῦμεν νὰ μὴ κοινοποιήσωμεν καὶ ἡμεῖς τὴν πρόσκλησιν αὐτὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ ἡμῶν γίνεται καὶ νὰ ὁμολογήσωμεν ἐκ νέου ἐγκαρδίους χάριτας πρὸς τοὺς προσκαλοῦντας καὶ συντρέχοντας.

Πρόσκλησις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων.

« Τὸ φιλάνθρωπον καὶ εὐμένες χριστιανικὸν φρόνημα, τὸ ὅποιον ἐδείχθη εἰς τὴν ἡμετέραν πατρίδα λαμπρότατα ἐπὶ τῆς πρώτης ὑπὲρ τῶν ἀτυχῶν Ἑλλήνων προσκλήσεως, μᾶς κάμνει νὰ ἐλπίσωμεν ὅτι καὶ ἡ νέα αὕτη πρόσκλησις δὲν δέλει μείνει ἀκαρπὸς.

Ἦτον εὐκολὸν νὰ προῖδωμεν, ὅτι αἱ πρῶται συνδρομαὶ ὑπὲρ τῶν καταδυναστευμένων τούτων δὲν ἤθελαν ἐξαρκέσει εἰς ὑπεράσπισιν τῆς τιμῆς των, τῆς πατρίδος των, τῆς ἐλευθερίας καὶ θρησκείας των. Διὰ νὰ φθάσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ τέλος τοῦτο, καὶ διὰ νὰ δείξῃ καὶ ἡ Βαυαρία, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι ἀλλότριος κῆμμία ἀρετὴ, κἀνὲν γενναῖον αἰσθημα, καὶ ἡ ὁποία ἔχει παράδειγμα τῆς μεγαλοψυχίας αὐτὸν τὸν βασιλέα τῆς· διὰ νὰ δείξῃ, λέγομεν, καὶ ἡ Βαυαρία τὸ τερπνὸν φρόνημα ὅτι συνεισέφερεν εἰς τοῦτο, πρέπει νὰ ἐξακολουθήσωσιν αἱ βοηθίαι ἡμῶν, καὶ νὰ μὴ περιερίζωνται εἰς ἓν μόνον ὄριον.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπάρχει ἀκόμη, καὶ μάχεται ἀκόμη μετὰ γενναιότητος, διὰ νὰ ἀποκτήσῃ ὅ,τι εἶναι καὶ ὅ,τι δέλει εἶναι πάντοτε πολῦτιμον καὶ ἱερὸν εἰς τὸν ἄνθρωπον, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἔθνη. Ἀν καὶ ἐδοκίμασαν δυστυχίας, ἂν καὶ ἐπροδοθήσαν παρὰ τῶν

θολίων φίλων των, ἂν καὶ ἔπαθεν ἀνηκούστους σκληρότητας παρὰ τῶν ἀσιατικῶν καὶ ἀφρικανικῶν ἀγέλων, αἱ ὁποῖαι, ὑποδουλούμεναι ἀπὸ τῶν ἀπορρίμμάτων τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς χριστιανοσύνης, περιδραμον αὐτὸν τὸν ὡραῖον τόπον, καὶ ἐνέβαλον εἰς αὐτὸν πῦρ καὶ γῆθηρον ἂν καὶ ἤλπισαν, ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ συγνάκις, νὰ λάβωσι ξένας βοηθείας, οἱ δυστυχεῖς Ἕλληνες· λάμπουσιν ἀκόμη διὰ τῶν ὑψηλῶν κατορθωμάτων, τὰ ὅποια δὲν ὑποχωροῦσι κατ' οὐδὲν εἰς τὸν ἡρωϊσμόν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος, καὶ ἡ ἱστορία θέλει τὰ παραπέμψει εἰς τὰς μεταγενεστέρας γενεάς, καθὼς μᾶς ἔσωσε τὰ ὑψηλὰ κατορθώματα τῶν Μιλτιάδων, τῶν Θεμιστοκλέων, τῶν Λεωνιδῶν, καὶ ἄλλων τόσων ἡρώων τῆς ἀρχαιότητος. Ἀς ρίψωμεν τὸ βλέμμα εἰς τὴν Χίον, εἰς τὰ Ψαρά, εἰς τὸ Μεσολόγι· εἶδε τις ποτὲ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας περισσότερον ἡρωϊσμόν, μεγαλητέραν μεγαλοψυχίαν, αὐτοαπάρνησιν, ἀγάπην πρὸς τὴν πατρίδα, καὶ θρησκευτικὴν ὑπομονήν;

Κατηγοροῦσι τοὺς Ἕλληνας ὡς διχονοοῦντας καὶ ἀσυμφωνοῦντας· καὶ πρέπει τις νὰ ἀπορήσῃ εἰς τοῦτο; καὶ δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ μικροῦ φρονήματος εἰς ἴδνας, τὸ ὅποιον τόσους αἰῶνας στενάζει ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ σκληροτέρου δεσποτισμοῦ, καὶ ποτὲ δὲν συνεκρότησε πολιτικὸν σῶμα, καὶ τοῦ ὁποίου αἱ διάφοροι φατρίαι δὲν στοχαζονται εἰμὴ μόνον τὸ συμφέρον τῶν τόπων, τοὺς ὁποίους κατοικοῦσι; Καὶ δὲν ὑπῆρχε τὸ αὐτὸ εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας, ἐν ᾧ μάλιστα ἐκεῖνοι εἶχον γνωρίσει ἐπὶ πολλότατον χρόνον τὴν πολιτικὴν ὑπαρξίν, καὶ πολλάκις συνεμάχισαν πρὸς ἀλλήλους, ὅταν εἶχον νὰ πολεμήσωσι πρὸς ἐχθρὸν ἑσπερικὸν ἢ ἀλλογενῆ; Λί' Ἀθῆναι, ἡ Σπάρτη καὶ ἄλλα τῆς Ἑλλάδος ἔθνη ἐπολέμησαν πολλάκις πρὸς ἀλλήλους, καὶ κατὰ τὸν Περσικὸν πόλεμον ἐφάνησαν τινὲς ἐπαρχίαι ἀποχωρισμέναι ἀπὸ τῆς καθολικῆς συμμάχιας· ἀλλὰ καὶ οὕτως ὅσα ἔπραξεν ὁ μέγας βασιλεὺς ἀπεδειχθῆσαν ἀνωφελῆ, καὶ ἀπ' οὗτοιο ἔπαθε μεγάλην φθορὰν εἰς ἀνθρώπων· καὶ θησαυροὺς, ἠναγκάσθη τέλος νὰ διαπεράσῃ αἰσχυρῶς τὸν Ἑλλήστιπτον, καὶ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν Ἀσίαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι, διὰ τῆς βοηθείας τοῦ Θεοῦ, οἱ νέοι Ἕλληνες θέλουσιν ἐλευθερωθῆ ἐκ τοῦ ζυγοῦ τῶν Τούρκων, καθὼς οἱ πρόγονοί των ἠλευθερώθησαν ἐκ τῆς καταδυναστείας τῶν Περσῶν.

Ἡ παραμυθητικὴ αὕτη ἐλπίς εἶναι γόστῳ μεγαλητέρα, καθ' ὅσον τὰ πάντα μνηύουσι, καὶ πολλὰς περιστάσεις δεικνύουσιν, ὅτι ἀρχίσαν διαπραγματεύσεις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλ' ἐν ᾧ προσμένομεν ἐν ψυχῇ θαληνῶσιν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν φρονίμων μέτρων τῶν χριστιανῶν ἡγεμόνων, ὡς πράξομεν, χωρὶς τινος ἀρηγορίας, ὅτι ἡ χριστιανικὴ εὐμενεία καὶ ἡ φιλανθρωπία ἀπαιτοῦσι παρ' ἡμῶν.

Οἱ Ἕλληνες ἐξακολουθεῖτε νὰ μάχωνται μετὰ τόσον περισσύτερον θάρρος καὶ ἔλαν, καθ' ὅσον βλέ-

πουσιν, ὅτι τὰ πολιτισμένα ἔθνη ἔστρεψαν πρὸς αὐτοὺς τὰ ὄμματα, καὶ ὅτι οἱ ἀληθινοὶ αὐτῶν φίλοι, ἠνώμενοι εἰς ἑταιρείας, τείνουσι πρὸς αὐτοὺς πάντες χεῖρα βοηθείας. Ἀλλ' ὅτι καταβλίβει περισσότερὰς ψυχὰς τῶν εἶναι ἡ ἐνδεia, τὴν ὁποίαν πάσχουσιν ἐκεῖνοι τῶν συμπατριωτῶν των, οἱ ὁποῖοι, δὲν μάχονται, ἐν ᾧ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἐκτίθενται προσωπικῶς εἰς ὅλους τοὺς κινδύνους.

«Θέλομεν πολεμήσῃ μέχρι τέλους, λέγουσιν οἱ ἄρ-»,
 «χηγοὶ των· θέλομεν χύσει καὶ τὴν ἐσχάτην τοῦ αἵ-»,
 «ματος ἡμῶν ρανίδα ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὑπὲρ τῆς»,
 «θρησκείας καὶ τῆς ἐλευθερίας· πλὴν· δότε ἡμῖν ἄρ-»,
 «τον, ὦ φιλέλληνες! δότε εἰς τὰς παρημελημένας»,
 «ἡμῶν γυναῖκας, εἰς τὰ τέκνα ἡμῶν καὶ τοὺς γέρον-»,
 «τας ἄρτον! Ὁ ἐχθρὸς κατερήμωσε τὰς πεδιάδας»,
 «ἡμῶν, κατηφάνισε τὰς ἐλπίδας τῶν θρησμάτων ἡμῶν!»,
 «Λί' γυναῖκες ἡμῶν καὶ οἱ γέροντες αἰτοῦσιν ἄρτον κρά-»,
 «ζοντες μεγαλοφῶνως· ζητοῦσι, νὰ μὴ ἐγκαταλειφθῶσι»,
 «ν' ἀποθάνωσι τῆς πείνας.»

Γενναῖοι Βαναγοὶ! ἡ γοερά αὕτη φωνὴ δὲν θέλει ἀντηχήσῃ εἰς μάτην εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν. Εἴμεθα ἄνθρωποι καὶ χριστιανοὶ· ἂς σπεύσωμεν νὰ προμηθεύσωμεν τόσῃν βοήθειαν, ὅσῃν δυνάμεθα, διὰ νὰ ἐλευθερώσωμεν τοὺς δυστυχισμένους Ἕλληνας ἀπὸ τῆς ἐνδείας.

Οἱ λογαριασμοὶ, οἱ ὁποῖοι θέλουσι φανῇ ἐντὸς ὀλίγου, θέλουσι δείξει, ὅτι αἱ συνδρομαί, τὰς ὁποίας ἐκάμαμεν ἕως τώρα, ἐχρησίμευσαν εἰς τὸ νὰ θεραπεύσωσι πολλὰ βάσανα, εἰς τὸ νὰ μετριάσωσι πολλὰς θλίψεις· ἂς ἐξακολουθήσωμεν νὰ δίδωμεν χεῖρα βοηθείας εἰς τοὺς δυστυχεῖς, καὶ ὁ Θεὸς θέλει μᾶς ανταμείψει.

Υποβαίνῃ: Ἐδουάρδος ἐκ Σχεγκίου, πρόεδρος τοῦ τμήματος τῶν λατρειῶν καὶ τῆς παιδείας· βαρῆνος τῆς Γουμπενβέργης, συνταγματάρχης καὶ ἄρχων τῆς αὐλῆς· Λέων ἐκ Κλένζης, ἐπιστάτης τῶν κτιρίων τῆς αὐλῆς· Λωβέρδος, ἱεροκῆρυξ καὶ ἐφημέριος τῆς ἐκκλησίας τῆς αὐλῆς· Θιέρσχης.

Διὰ τοὺς σφοδροὺς καὶ ἐναντίους ἀνέμους διεκώπη κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡ πρὸς τὰ στρατόπεδα κοινωνία καὶ μόλις, ἐν ᾧ ἡ ἐφημερίς εὐρίσκετο ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἐλάθομεν ἐκεῖθεν γράμματα, καὶ ἐμάθομεν τὰ γινόμενα. Ἐπειδὴ λοιπὸν ἐλείπεν ὁ καιρὸς, δὲν ἐπρόρβασαμεν νὰ ἐκδώσωμεν καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ γενικοῦ ἀρχηγοῦ Καραϊσκάκη περὶ τῆς κατὰ τὴν 4 τοῦ μηνὸς μάχης, καθ' ἣν ἐνίκησαν ἐνδόξως οἱ ἡμέτεροι, καὶ ἀναβάλλομεν τὴν ἐκδοὺς αὐτῆς εἰς τὸν ἐπόμενον ἀριθμὸν.